

Sygn. akt VII K 272/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VII Wydział Karny z siedzibą w Hajnówce w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR Marcin Mosiołek**

Protokolant: **Joanna Koszel**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 28 października i 18 listopada 2014 roku

w Hajnówce sprawy z oskarżenia Prokuratury Rejonowej w Hajnówce

M. W. syna A. i W. z domu K.

urodzonego dnia (...) w miejscowości B.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 02 czerwca 2014 roku około godz. 14:55 w H.na drodze publicznej – ul. (...)kierował pojazdem mechanicznym marki O. (...)nr rej. (...)czym nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VII Wydział Karny z siedzibą w Hajnówce w wyroku sygn. akt VII K 289/13 z dnia 12 listopada 2013 r. zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat,

to jest o przestępstwo z art. 244 kk

II. W dniu 08 czerwca 2014 r. około godz. 11:20 w D.na drodze publicznej – ul. (...)kierował pojazdem mechanicznym marki O. (...)nr rej. (...)czym nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VII Wydział Karny z siedzibą w Hajnówce w wyroku sygn. akt VII K 289/13 z dnia 12 listopada 2013 r. zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat,

to jest o przestępstwo z art. 244 kk

III. W dniu 18 lipca 2014 r. około godz. 16:55 w H.na drodze publicznej – ul. (...)kierował pojazdem mechanicznym marki O. (...)nr rej. (...)czym nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VII Wydział Karny z siedzibą w Hajnówce w wyroku sygn. akt VII K 289/13 z dnia 12 listopada 2013 r. zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat,

to jest o przestępstwo z art. 244 kk

orzeka:

I. Oskarżonego **M. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, przyjmując, iż zostały popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu i stanowią ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 244 kk skazuje go, zaś na mocy art. 244 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata.

III. Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od opłaty i kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sędzia:

Sygn. akt. VII K 272/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 12 listopada 2013 r. Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim Zamiejscowego VII Wydziału Karnego z siedzibą w Hajnówce, w sprawie sygn. akt. VII K 289/13, wobec M. W. w związku z popełnieniem czynu z art. 178a § 1 kk, orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Orzekając zakaz zobowiązano M. W. do zwrotu prawa jazdy do Starostwa Powiatowego w H.. Na skutek rozpoznania apelacji obrońcy oskarżonego i oskarżonego, wyrok ten uprawomocnił się w dniu 08 kwietnia 2014 roku.

Pomimo uprawomocnienia się wyroku orzekającego sądowy zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych M. W. nie wykonał obowiązku zwrotu prawa jazdy do Starostwa Powiatowego w H..

W dniu 02 czerwca 2014 r., około godziny 14:55 M. W. kierował pomimo orzeczonego sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...). Jadąc w kierunku miejsca zamieszkania, został na ulicy (...) w H. zatrzymany przez patrol policji w składzie st.post. I. M. i mł. asp. J. A.. Kontrolującym go policjantom okazał dowód rejestracyjny i polisę OC, zaś prawo jazdy okazał policjantom, pokazując je z daleka i trzymając w swojej dłoni. Policjanci po sprawdzeniu w systemach informatycznych stwierdzili, że M. W. ma obowiązujący zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych i w związku z tym zabronili mu dalszej jazdy, przekazując samochód znajomemu M. W. A. B. (1), który przybył na miejsce kontroli.

W dniu 08 czerwca 2014 r. około godziny 11:20 w D. na ul. (...), patrol policji w składzie st. post. M. P. i sierż. szt. D. H. zatrzymał do kontroli drogowej samochód osobowy marki O. (...) o nr. rej. (...), którym kierował M. W., który posiadał orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Pasażerem pojazdu był A. B. (1). Obaj wracali z B.. M. W. odmawiał okazania policjantom prawa jazdy, które następnie zostało mu zatrzymane przez policjantów, którzy ustalili, że M. W. posiada zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

W dniu 18 lipca 2014 r. M. W. ponownie nie zastosował się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego przez Sąd. Około godziny 16:40 został na ul. (...) w H. zatrzymany przez patrol policji w składzie asp. R. J. i sierż. szt. A. B. (2), kiedy kierował samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rej. (...). Policjanci po sprawdzeniu w systemach informatycznych ustalili, że M. W. posiada zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

Zeznania świadków: J. A.(k. 34v, k. 104), D. H.(k. 35v,k. 104v - 105) I. M.(k. 37v, k. 104v), M. P.(k. 38v, k. 105v), R. J.(k. 106), A. B. (2)(k. 116 – 116v), A. B. (1)(k. 105 – 105v, k. 26v), częściowo w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego (k. 30, k. 65, k. 102v – 103v), a także notatki urzędowe (k. 1,5,49), protokoły użycia alkotestu (k. 2,6), oświadczenia (k. 4,7,50), informacje ze Starostwa Powiatowego w H.(k. 8, k.10, k. 54, k.56, k. 111), informacje z KRK (k. 15, k. 60, k. 78), odpis prawomocnego wyroku (k. 18,51,61,72).

Oskarżony M. W. początkowo nie przyznawał się do czynów zarzucanych mu z dnia 02 czerwca i 08 czerwca 2014 r. i odmawiał składania wyjaśnień (k. 30). Przyznał się natomiast do czynu z dnia 18 lipca 2014 r., odmawiając złożenia wyjaśnień (k. 65). Na rozprawie oskarżony również przyznał się jedynie do czynu z dnia 18 lipca 2014 r. Nie przyznając się do czynów z dnia 02 czerwca i 08 czerwca 2014 r., złożył wyjaśnienia, z których wynika, że w dniu 02 czerwca i 08 czerwca 2014 r. jechał swoim samochodem i został zatrzymany przez policję. Wyjaśnił jednak, że nie wiedział, iż

ma orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, gdyż nie dostał żadnego zawiadomienia i nie zostało to określone w wyroku. Przyznał w wyjaśnieniach, że został zatrzymany przez policję na ul. (...) w H. w dniu 18 lipca 2014 r., kiedy kierował samochodem jadąc z S. (k. 102v – 103v).

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony dopuścił się zarzucanych mu czynów, co wynika z całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy.

Podstawą dokonania ustaleń faktycznych były przede wszystkim dowody w postaci zeznań świadków i wyjaśnień samego oskarżonego.

Co do zdarzenia z dnia 02.06.2014 r. nie budziło wątpliwości, że oskarżony został zatrzymany przez policjantów ok. godziny 14:55 na ul. (...) w H., kiedy to kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...). Fakt tego zatrzymania dokumentują notatka (k. 1), protokół z przebiegu badania urządzeniem elektronicznym (k. 2) i oświadczenie dotyczące rezygnacji z holowania pojazdu (k. 4). Dokumenty te pozostają w zgodzie z dowodami w postaci zeznań świadków st. post. I. M. i mł. asp. J. A.. Świadkowie ci zgodnie zeznali, zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak też w toku rozprawy, że zatrzymali tego dnia około godziny 14:55 w H. na ul. (...) samochód O. (...) nr rej. (...), kierowany przez oskarżonego (k. 34, k. 104, k. 37v, k. 104v). Okoliczność ta znajdowała swoje potwierdzenie w zeznaniach A. B. (1) (k. 26v) i wyjaśnieniach samego oskarżonego, który przyznał, że tego dnia jechał do domu i na ulicy (...) został zatrzymany przez policję i poproszony o pokazanie dokumentów (k. 102v).

Co do zdarzenia z dnia 08 czerwca 2014 r., zatrzymanie oskarżonego do kontroli drogowej w D. na ul. (...) wynika bezspornie z notatki (k. 1), protokołu badania stanu trzeźwości (k.6) i pokwitowania (k. 7). Zeznania funkcjonariuszy policji D. H. (k. 35v, k. 104v – 105) i M. P. (k. 38v, k. 105v), wskazywały jednoznacznie, że dokonano zatrzymania oskarżonego, kiedy to kierował samochodem osobowym. Były to zeznania zgodne, zaś ich treść znajdowała całkowite potwierdzenie w innych dowodach. Oskarżony zresztą faktu kierowania wówczas samochodem nie kwestionował, przyznając, iż jechał wtedy z B., wraz z pasażerem A. B. (1) (k. 103). Ten ostatni potwierdził powyższe ustalenie w swoich zeznaniach, wskazując na miejsce zatrzymania samochodu kierowanego przez oskarżonego (k. 105).

Nie było również żadnych wątpliwości co do kierowania przez oskarżonego samochodem osobowym w dniu 18 lipca 2014 r., na ul. (...) w H.. Zatrzymanie to udokumentowano w notatce (k. 49) i oświadczeniu o holowaniu (k. 50). Zeznania świadków: J. A. (k. 104) i A. B. (2) (k. 116 – 116v) wskazywały na okoliczności i przebieg zatrzymania oskarżonego, który kierował wówczas samochodem osobowym, wracając, jak sam przyznał w wyjaśnieniach, z S. z pasażerem A. B. (1) (k. 103), co ten również potwierdził zeznając w sprawie przed Sądem (k. 105v).

Dowody zgromadzone w toku postępowania wskazywały zatem jednoznacznie, że oskarżony trzykrotnie w dniach 02.06.2014 r., 08.06.2014 r. i 18.07.2014 r. kierował pojazdem mechanicznym tj. samochodem marki O. (...). Tego faktu zresztą oskarżony nie kwestionował w swoich wyjaśnieniach.

Dowód w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim Zamiejscowego VII Wydziału Karnego z siedzibą w Hajnówce z dnia 12 listopada 2013 r. sygn.. akt VII K 289/13 wskazywał, że wyrokiem tym wymierzono oskarżonemu karę za czyn z art. 178a § 1 kk oraz zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, orzeczony na mocy art. 42 § 2 kk (k. 18, 72). Wyrok ten stał się niewątpliwie prawomocny z upływem dnia 08 kwietnia 2014 r., wskutek rozpoznania przez Sąd Okręgowy w Białymstoku apelacji obrońcy oskarżonego i oskarżonego.

Dlatego też należało uznać, iż zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obowiązywał oskarżonego od dnia 09 kwietnia 2014 r. i tego dnia oskarżony winien wykonać wynikające z wyroku zobowiązanie do zwrotu prawa jazdy do Starostwa Powiatowego w H.. Do chwili wykonania tego obowiązku zakaz ten bowiem nie biegnie, co wynika z art. 43 § 3 Kodeksu karnego.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego, który nie przyznał się do zarzucanych mu dwóch czynów z dnia 02 i 08 czerwca 2014 r., gdyż wyjaśniał, że nie dostał żadnego pisma w sprawie zwrotu prawa jazdy i nie zostało to określone w wyroku, nie było podstaw do stwierdzenia, iż oskarżony nie popełnił zarzucanych mu czynów. Oskarżony niewątpliwie znał treść wyroku z dnia 12 listopada 2013 r., od którego on i jego obrońca złożyli apelację. Oskarżony niewątpliwie wiedział o rozpoznaniu tych apelacji i wiedział jaka jest treść wyroku sądu odwoławczego, na co wskazuje protokół rozprawy apelacyjnej z dnia 08 kwietnia 2014 r., na której oskarżony był osobiście i zabierał głos w sprawie apelacji (k. 108). Nadto oskarżony w dniu 15 kwietnia 2014 r. złożył wniosek o uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego, które to uzasadnienie otrzymał dnia 16 maja 2014 r. (109 – 110). Stąd też należy stwierdzić, iż w dniu 02 czerwca 2014 r. oskarżony wiedział, że wobec niego został orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych i nie ma żadnych podstaw do uznania, że okoliczność ta nie była objęta jego świadomością. Próby obrony oskarżonego skupiające się na wykazywaniu, że jest „inwigilowany”, a wręcz prześladowany przez policję nie były w żadnym razie uzasadnione, zaś przesłuchiwanie w sprawie świadkowie wskazywali, iż faktycznie, ze względu na okoliczności zatrzymania oskarżonego w dniu kiedy kierował samochodem w stanie nietrzeźwości znali okoliczności tego zatrzymania i stąd mogli przypuszczać, że kierujący samochodem oskarżony ma już orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Zgodnie z art. 244 Kodeksu karnego kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Przestępstwo to może być popełnione wyłącznie umyślnie, w każdej z postaci przestępczego zamiaru, przy wykazaniu, iż sprawca miał świadomość obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów (postanowienie SN z dnia 5 lutego 2009 r., II KK 254/08, LEX nr 486550, postanowienie SN z dnia 20 marca 2014 r., III KK 416/13, LEX nr 1444607, Prok.i Pr.-wkl. 2014/6/6). Ze względu na to, że orzeczony przez sąd zakaz prowadzenia pojazdów obowiązuje od uprawomocnienia się orzeczenia (art. 43 § 2 k.k. i art. 29 § 3 k.w.), do przypisania oskarżonemu przestępstwa określonego w art. 244, a polegającego na umyślnym niezastosowaniu się do tego zakazu, niezbędne jest przede wszystkim ustalenie, iż w chwili czynu miał on świadomość faktu uprawomocnienia się orzeczenia skazującego (wyrok SN z dnia 17 stycznia 2003 r., WA 75/02, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 44). Źródłem obowiązku zwrotu dokumentu uprawniającego do kierowania pojazdami jest wyrok sądu wraz ze stanowiącym jego integralną część rozstrzygnięciem nakładającym na skazanego taki obowiązek (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 czerwca 2013 r., I KZP 4/13, OSNKW 2013, z. 8, poz. 64, LEX nr 1353632).

Jeżeli osoba, wobec której orzeczono zakaz nie odda dokumentu, to automatycznie wydłuża się w stosunku do niej faktyczny okres niemożności prowadzenia pojazdów poprzez wstrzymanie biegu okresu takiego zakazu, dopóki nie zdeponuje ona owego dokumentu, co nie zmienia przy tym faktu, że obowiązuje on od uprawomocnienia się orzeczenia (postanowienie SN z dnia 5 lutego 2009 r., II KK 254/08, LEX nr 486550, postanowienie SN z dnia 20 marca 2014 r., III KK 416/13, LEX nr 1444607, Prok.i Pr.-wkl. 2014/6/6).

Oskarżony w dniach 02 czerwca 2014 r., 08 czerwca 2014 r. i 18 lipca 2014 r. miał niewątpliwie świadomość uprawomocnienia się wyroku orzekającego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Z tego też względu miał zamiar popełnienia czynu z art. 244 kk, przy każdym z tych trzech przypadków, kiedy kierował pojazdem mechanicznym, naruszając orzeczony zakaz. Jego zachowanie było umyślne, charakteryzowało się zamiarem bezpośrednim. Dlatego też należało uznać, że oskarżony trzykrotnie zrealizował znamiona przestępstwa z art. 244 Kodeksu karnego.

Stwierdzając, że czyny te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób tj. tym samym samochodem, z tym samym pasażerem, należało uznać, iż czyny te należy zakwalifikować jako ciąg przestępstw z art. 244 kk, opisany w art. 91 § 1 kk.

Sąd w oparciu o art. 244 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Oskarżony bowiem trzykrotnie nie zastosował się do orzeczonego zakazu, przy czym dwukrotnie, jak wynika z jego wyjaśnień kierowanie przez niego samochodem dotyczyło długiego odcinka drogi. Prezentował przy tym lekceważącą postawę wobec kontrolujących go policjantów, nie okazywał też skruchy. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował fakt, że oskarżony przyznał się do trzeciego z czynów, zaś wyrok którym orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów był pierwszym wyrokiem jakim skazano oskarżonego.

Sąd pomimo dopuszczenia się przez oskarżonego ciągu przestępstw uznał, że zasadne jest warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Właściwości i warunki osobiste oskarżonego wskazują, że zasadne jest uznanie, iż będzie przestrzegał porządku prawnego i nie popełni więcej przestępstwa. Należało zawiesić wykonanie orzeczonej kary na nieco dłuższy niż najkrótszy okres tj. na 3 lata, gdyż oskarżony trzykrotnie naruszył zakaz sądowy, co wskazuje, że okres ten powinien być dłuższy.

Sąd oskarżonego zwolnił na mocy art. 624 § 1 kpk od kosztów sądowych, gdyż oskarżony ma wprawdzie majątek i dochód związany z wykonywaną pracą, jednakże przeciwko niemu toczy się również postępowanie o wykroczenia związane z niestosowaniem się do poleceń policji, oskarżony leczy się również z powodu problemów ze zdrowiem i przebywał na zwolnieniu lekarskim.